

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

36. De dæmone, qui exorcizandus ex quadam matrona, adstantium
nomina edebat, vitiaq[ue] exprobrabat, exceptis illis, quæ per
confeßionem sacerdoti factam erant expiata, et quomodo idem dæmon
visus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

200 COLLATION. SACRAR.
quam nominatum euocasset, atq; vt promissa
præstaret, admonuisset, audisse cacodæmo-
num per plateas discursantem, tibias rustica-
nas (quas ex salicu[m] corticibus illic solent bu-
bulci & opiliones confidere) non obscurè in-
flantem, immo & cantilenas rusticanas non
satis pudicas, sed illic vulgares, nobisq; tune
recensitas cantillantem. Adhac cū demon
Petrum in arborum pirum euexisset, acur-
rentes socios acclamasse, Peter h[ab]et e[st] ^{ad}
I E S V M, Petre adhæreas Domino I E S V:
respondisse, Ego Iesum tenet & arborum, et
quam vocem D. I E S V, d[omi]n[u]m eum de arbo[re]
dedit præcipitem, quam & nos meis cum fa-
miliaribus, ramis satis crassis passim constat[us]
vidimus. De huius rei veritate igitur qui du-
bitat amplius, per me licet locū ipsum adeat:
arborem, stabulum, villam requirat agnoscer
historiam hanc esse vetissimam, qua damo-
num apparitiones corporali specie ad falla-
ciam simpliciorum velatae, non absurdè con-
firmentur.

Bartholomæus Fajus Confiliarium Regis, libro em
Energomenicoru[m] Alexicacu[m], titulum fecit, ex
actis publ Reuerendiss D. Ioannis Burii Episcopi
Laudunen, anno 1566. citatur à R. D. Wilhelmo
Lindano libro de fugiendis idolis, cap. 17. De da-
mone, qui exorcizandus ex quadā mārona adstet
tum nomina edebat, viuaq; exprobabat, exceptū
illis, que per confessionem sacerdotis factam eran
exp[er]i

RAR.
promissa
codamo-
as rullica-
solent bu-
blicare in-
canas non
bisq; tunc
m dñmon
set, accu-
le eud^o sa
io IESV:
eborem, ad
n de arboce
eis cum fa-
confessio
ur qui du-
sum adeat:
agnoscet
ua dñmon-
ie ad falla-
surde con-
ius, libro cim
um fecit, ex
rsij Episcops
. VVilhelmo
. 13. De da-
rons, addit
ber, exceptio
etiam erant
expla-

LIBER VII.

361

expia, & quomodo idem dæmon visus sit inter-
esse concioni Caluinisticae.

CAP. XXXVI.

Vm sacris exorcismis de more Christa-
no adhibitis (quos verè Apostolicos nūc
tum illo impio Vlpiano iurio non Christiani,
sed humani perito, sacrilegè ridere quidā
sui obliti nominis non verentur) & potiss. sa-
crosancta ostensa Eucharistia, post ieiunia &
publicas comprecationes dæmonem cuius-
tam matronæ Nicolæ visceribus, Reueren-
dissimus Laudunen. Episcopus nitetur ex-
pellere, multa ille agebat, & ludicra & terrifi-
ca. Adstantiū enim & nomina edebat, & con-
silia publicabat non sine risu, viciaque expro-
babat, nominatim illius Mangonis, indicato-
latente sui equi vicio, qui Laudunum à S.
Quintini vrbe aduenerat, vt equum venderet:
qui initio itinere strenue incederet, sed eo ali-
quantulum emenso valde claudicaret, ea ta-
men erat moderatione, vt nulli auderet pec-
cata obiicere, quæ per Euangelicam confessio-
nem sacerdoti factam aliquis eluisset. Nomi-
na igitur & pronomina turbę, ad quatuor mil-
la vndique confluentis, cùm edidisset pluri-
ma dæmon, addens eius & sectæ ac sortis fo-
tent, quandam adstantium dicebat, magna ex-
clamans voce, trigesimum interfuisse cōcioni
(Caluinisticae) quæ paulo ante Crespij Laudu-
nēsum (inquit D. Faijus fol. 54.) fuerat habitat.

L 1 4

Ille

302 COLLATION. SACRAR.

Ille factum, quod omnes adstantes latebat,
minimè inficiatus, aliquem sibi socijsq; igno-
rum, sed viridi vestitu insignem illuc accel-
lis se suppressa voce, vt à paucis exaudiretur,
cùm adieciisset, quippe vobis (exclamat da-
mon) ipse illo cultu aderā. Hæc doctiss. Fanus
præses regius libro & loco nuper indicato.

Certè dum hæc recogito, inducor facilius
vt credam, & illas historias à vero non esse ali-
enas, quæ mihi à fide dignis pridem narratae
asserunt in VVaterlandia fuisse conciona-
ti Anabaptistico à quibusdā piis visum adita-
re, qui cornutum gereret hirtumque caput,
quale pictores nostri dæmonibus soleat in-
buere.

D. VVilhelmus Lindanus lib. I. de fugienda idolatria.
14. Demoniacos & Lunaticos apud Ghentiam Bel-
gianam & Amstelredam anno 1566. gemitis
tempore, quo Gœsij templo vastarum, fuisse à de-
monijs liberatos, miniruos spiritibus illis malignis,
circa turbas per Gœsios iam excitatos occupatis &
conspirantibus.

CAP. XXXVII.

Q Vando Theomachi Caluinista, per Bel-
gium Gœssæ dicti, anno 66. furore plu-
 quam satanicō has per prouincias Tempa-
 spoliabant, & SS. Imagines confiungebant,
 Dei altaria cuerteabant, sacra omnia sagib[us]
 concremabant, dæmoniacos aut lunaticos
 passim fuisse ad quoddam tempus liberatos,

"